

Jól esik a magyar szurkolók elismerése

Beszélgetés Vasile Miriuță labdarúgóedzővel, a Kolozsvári CFR trénerével

Nagybányán született, de a magyar válogatottban játszott. Németországban légióskodott, családjával Magyarországon él, jelenleg viszont Kolozsváron dolgozik. Vasile Miriuță edzővel beszélgettünk.

– Nagybányán 17 évesen kezdte a profi karrierjét. Sokan szeretnék labdarúgók lenni, de nem mindenkinek sikerül. Hogyan lett futballista?

– Kiskorom óta focista szerettem volna lenni, akkoriban nem igazán volt választási lehetőség, sportolni lehetett és iskolába járni. A családban a nálam 12 évvel idősebb bátyám fogott kézen és vitt el focizni, mondhatom, ő indította el a pályafutásomat.

– Alig három év után Magyarországra került, ahol egy év megszakitással hat évet játszott az NB 1-ben. Hogyan emlékszik erre az időszakra?

– Csodálatos időszak volt, játszottam a Győrben, a Videotonban és a Ferencvárosban is. Ha most kellene döntenem, ma is ugyanezt választanám. 1992 januárjában mentem ki, decemberben megszületett a fiam, Marco, Győrben.

– Melyik magyarországi csapatnál érezte magát a legjobban?

– Mindegyiknél, de talán a legjobban a Ferencvárosnál. Valami csoda a Fradnál játszani, sokan el sem tudják képzelni, hogy mennyire.

– Később Németországban folytatta. Mit jelentett ez a karrierje szempontjából?

– Előrelépés volt, bár nem akartam elmenni a Ferencvárostól. Anyagi gondok miatt a klubnak el kellett adnia néhány játékosát. Nem tudtam, mi vár rám Németországban. Egy évet játszottam az Energie Cottbusnál a német másodosztályban, feljutottunk, így a Bundesligában is kipróbálhattam magam. Nagy eredmény volt.

– Mennyire érzélte a színvonalbeli különbséget a magyar, a román és a német bajnokság között?

– Egészen más világ ott játszani. Teljesen más a mentalitás és a fizikai igénybevétel, jóval nagyobb erőfeszítésre van szükség. Egy álom ott játszani, minden játékos oda vágyik.

– Ebben az időszakban lett magyar válogatott. Ez játékos-pályafutásának a csúcspontja volt?

– Akár ezt is mondhatom. Amikor 1996-ban a Ferencváros-hoz kerültem, benyújtottam az állampolgársági kérelmemet. De akkoriban olyan törvények voltak, hogy hosszú éveket kellett várni az elbírálásra, nekem 2000-ig. Akkor 32 évesen már benne voltam a futballista korbán, de még így is nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy a magyar válogatottban játszhattam.

– Emlékezetes gólt lőtt Spanyolországnak...

– Igen. Puskás Öcsi bácsi akkor töltötte 75. születésnapját, ünnepséget szerveztek a tiszteletére. Húszezer ember volt kint a stadionban, játszottunk a spanyolokkal és összejött az a gól is, valami álomszerű, hogy ilyesmi történjen az emberrel.

– 2004-ben abbahagyta a focit. Azt követően mivel foglalkozott?

– Az első félévben nem tudtam, mihez kezdjek. Elég nehéz időszak volt, hogy a Cottbusnál dolgozhattam játékos-megfigyelőként. Kelet-Európában, a Balkánon kellett tehetségek után kutatnom és javaslatot tennem, kit igazoljon le a klub.

– Milyen játékosmegfigyelőnek lenni?

– Állandóan úton vagy. Ha nincs családod és nincsenek gyerekeid, akkor ideális munka. Ellenkező esetben nagyon nehéz. Két évig dolgoztam, egy német klub sok játékost követ. A vezetők néhány hónappal előre tudják, hány játékos fog elmenni, hányan újítják meg a szerződését. Ilyenkor elmondják: „ide figyelj, Laci, elmész, és keresel védőt, középpályást, amire szükség van”. Persze azért nekik is van egy listájuk, amelyet a különböző játékosügynököktől szereznek be, azokat a sportolókat is meg kell figyelni. Be van osztva, hogy hétvégén melyik nap éppen melyik játékost kell megfigyelni.

– Mikor döntött úgy, hogy edzőként is kipróbálja magát?

– 2009-ben kezdtem el Budapesten az edzői tanfolyamot a B licencért. Aztán Törökbálinton, ahol most lakom, egy harmadosztályú csapathoz hívtak segíteni. Tartottam pár edzést, megtetszett a dolog, így beiratkoztam az A licenc tanfolyamra Romániában. Azután hívtott a Cottbus is, hogy a 17 év alatti korosztályos csapatot edzsem. Időközben a Pro licencet is megszereztem, így lettem edző.

– Először 2014-ben kezdett el dolgozni Kolozsváron. A csapat nem játszott rosszul, de a klub anyagi gondjai miatt elment Győrbe dolgozni, ahol szintén elfogyott a pénz, majd Marosvásárhelyre került, ahol megismétlődött ugyanez a történet. Hogyan vészelte át ezt az időszakot? Hisz a sors iróniájában?

– Hiszek magában a sorsban. Így kellett történnie. Amikor először jöttem Kolozsvárra 2014-ben, egy évet maradtam, a második helyen adtam át a csapatot. Be kell ismernünk, akkor komoly anyagi gondok voltak. Győrben három hónapig minden rendben volt, az-

Miriuță: az elmúlt két évben semmi gond nem volt, remélem, a felfelé vezető úton vagyok

tán letartóztatták a klub elnökét, Tarsoly Csabát, így eljöttem Marosvásárhelyre, ott ugyanaz történt. Elképzzelhetetlen másfél év volt. De ilyen az élet, tudni kell tovább lépni. Ez sikerült is. Az elmúlt két évben szerencsére semmi gond nem volt. Reméljük, a felfelé vezető úton vagyok.

– Tudta, hogy Ioan Andone után ön az első edző a Kolozsvári CFR legújabb történelmében, akinek sikerült a kispadon befejeznie egy teljes idényt?

– Akkor már ez már önmagában is teljesítmény, nem?

– Igen, az.

– Örülök neki. Azt jelenti, sikerült jó munkát végezni. Bejutottunk a rájátszásba annak ellenére, hogy hat pont levonással kezdtük a bajnokságot, és nem sikerült a klubnak kikerülnie a csődvédelem alól. Ez azt jelenti, jó munkát végeztem és az emberek elismerték ezt. Remélem, továbbra is maradok a klubnál.

„A városban, az utcán is sok kolozsvári magyarral állok szóba, még a dugóban is beszélgetünk. Talán a karrierem miatt, vagy mert a magyar válogatottban is játszottam.”

– Milyen elvárásokkal kezdte az idényt?

– Minél jobb helyezést elérése, a rájátszásba jutás volt a csapat előzetes célkitűzése. Ezt sikerült megvalósítanunk. Sajnos a rájátszásba jutás után nem tudott a klub kijönni a csődvédelem alól, ahogy azt reméltük. Ez morálisan és pszichésen megviselte a játékosokat, de a lényeg, hogy a célt elértük.

– A bukaresti sajtó folyamatos támadásai, kitalált történetei, mint amilyen Deac eligazolási híre, mennyire viselték meg a csapatot? Hogyan tudják kezelni a fővárosi nyomást?

– Nem egyszerű, de megszok-

tuk már. Tudjuk, hogy szálla vagyunk a szemükben, mert eredményes a csapat. De tudjuk kezelni. A játékosoknak is sokszor elmagyaráztam, hogy a sajtó nyomást gyakorolhat ránk, ha a bukaresti csapatokkal játszunk, és napirendre kell térniük fölötte. Erősnek kell lenni.

– Összességében elégedett az elért eredménnyel?

– Igen. Bár az utolsó három-négy fordulóban már nem az a csapat voltunk, amely kiharcolta a rájátszásba jutást. Megtudtuk, hogy nem játszhatunk az európai kupákban, ez ólmot öntött a lábamba. Mert ha belegendolsz, hogy egész évben dolgozol és születik egy ilyen döntés, az megvisel.

– Meglehetősen népszerű a kolozsvári magyar közönség körében, mennyire érzékeli a szurkolók szimpátiáját?

– A városban, az utcán is sok kolozsvári magyarral állok szóba, még a dugóban is beszélge-

– Új befektető érkezik a klubhoz, előbb-utóbb véget ér a csődvédelem, május 26-án van a következő tárgyalás. Milyen eredményeket érhet el ilyen körülmények között a csapat a következő idényben?

– Szerintem, ha 26-án kijövünk a csődvédelem alól, és tiszta szívvel remélem, hogy így lesz, akkor nagy csapatot fogunk építeni. Az új befektető megígérte ezt. Csak arra várunk, hogy legyen vége már a csődvédelemnek.

– Ki az, aki biztosan marad a csapatnál?

– Azok a játékosok, akiknek még élő szerződésük van a következő idényekre is, és akik az új csapat magját képezhetik. Ilyen például Camora, Deac, Rus, Nascimento, Omrani, hogy neveket is mondjak.

– Milyen posztokon van szüksége erősítésre?

– Szinte valamennyin, kell játékos a háttérbe, a középpályára és a csatársorba is.

– Mire számíthatnak a következő idényben a szurkolók? Marad a csapat „dortmundos” stílusa?

– Ugyanúgy megpróbálunk nyomást helyezni az ellenfélre, mint eddig: tehát letámadást játszunk, ahogy eddig is tettük. A legtöbb gólt mi szereztük az alapszakaszban, még ha a rájátszásban ez nem is sikerült. Már csak azért is a támadófocit részesítjük előnyben, mert az tetszik a szurkolóknak. Ők nem azért jönnek, hogy azt lássák, betolatsz a kapud elé, és onnan próbálsz kontrázni. Az eredmény a legfontosabb, de a szurkolók azért minőségi labdarúgást akarnak látni.

– Lehet esély jövőre a bajnoki címre, vagy korai lenne még erről nyilatkozni?

– Ha kijutunk a csődvédelem alól és megerősítjük a keretet minőségi labdarúgókkal, akkor bármilyen lehetséges.